

lingske Tidende, som jeg gjorde, så var det på en melding om, at der var et flertal, der ville gennemføre et forslag, som handlede om at bestemme, at regeringen under alle omstændigheder skulle være forpligtet til at bruge testpaneler og fokuspaneler på ethvert forslag, der overhovedet var af betydning for erhvervslivet. Det ville, som jeg sagde til Berlingske Tidende, kvæle testpanelerne, og det synes jeg ville være et fuldstændig vanvittigt skridt at tage.

Det var det oprindelige forslag, og når det bliver meldt, at man vil gennemføre det oprindelige forslag, så vil jeg selvfølgelig forholde mig til det oprindelige forslag, og det ville have kvalitet testpanelerne.

Det viste sig jo så siden, at det ikke er det oprindelige forslag. Det er ikke et forslag, som hr. Svend Erik Hovmand har været medforlagsstiller til, der bliver gennemført, nej, det er netop et forslag, hvor dette med den tvungne anvendelse af testpanelet er fjernet. Og derfor er der selvfølgelig ikke nogen som helst grund til at sige noget kritisk om anvendelsen af testpanelerne.

Jeg har alene forholdt mig til – både ved førstebehandlingen og ved svaret i Berlingske Tidende – at det var den tvangstanke og tvangsforanstaltning, som forslagsstillerne oprindeligt havde forestillet sig, der ville have været katastrofalt for testpanelet. Den er blevet fjernet, og det glæder jeg mig meget over. Alt andet havde været helt fuldstændig urimeligt at gennemføre.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 107 stemmer.

Formanden:

Erhvervsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af Europa-parlamentarikeres frynsegoeder.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

(Fremsat 19/11 98. Første behandling 19/1 99. Betænkning 28/4 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I går blev farcen komplet. Europa-Parlamentet havde spørgsmålet om deres lønninger til debat, og det endte jo, som det også fremgår af alle aviser her til morgen, desværre med, at Europa-Parlamentet med et flertal afviste det forslag til ændringer, som lå på Parlamentets bord.

Det betyder også, at Parlamentets løn- og frynsevilkår fortsætter uændret nu i den kommende periode, og når ændringerne ikke er kommet igennem nu, er der god grund til at frygte, at der ikke sker noget i Europa-Parlamentet før om 5 år, når der næste gang skal være valg. Hvis ikke europaparlamentarikerne kan tage sig sammen op til et parlamentsvalg, hvornår i alverden skulle de så kunne tage sig sammen?

Derfor må fokus naturligvis rettes fra, hvad der sker i Europa-Parlamentet, og til, hvad vi så kan gøre i øvrigt for at bringe ordnede forhold for europaparlamentarikerne. Der er to muligheder:

Der er dels, at man via Ministerrådet får lagt pres på, så Ministerrådet eventuelt dikterer nogle anderledes forhold for europaparlamentarikerne, og så er der dels det andet forslag, som vi har fremsat et beslutningsforslag om, og

som så er til anden og sidste behandling her i dag.

Jeg vil gerne spørge de partier, som afviser B 55, hvilken begrundelse man nu gør det med. For når vi først har sagen til behandling i dag, skyldes det jo bl.a., at man skulle afvente, hvad Europa-Parlamentet foretog sig. Nu viser det sig, at Parlamentet ikke foretager sig noget, og så kan man jo med rette spørge: Hvad er så i virkeligheden begrundelsen for at afvise beslutningsforslag nr. B 55?

Det, som forslaget i al enkelthed går ud på, er at skabe ensartede forhold for lønmodtagere og for politikere. Og det betyder, at hvis man får 25.000 kr. i hånden én gang om måneden og man kun bruger de 10.000 kr. på erhvervsrelaterede aktiviteter – ting, som man dokumenterbart kan sige har med virksomheden at gøre – ja, så bliver de resterende 15.000 kr. beskattet som personlig indkomst. Det bliver en erhvervsmand, det bliver en sekretær i et firma, som får sådan en sum penge i hånden; men det gør en europaparlamentariker ikke.

Forslag nr. B 55 vil sikre, at den ligestilling indføres, så der gælder de samme vilkår for erhvervslivet, for medarbejderne i virksomheden, der får nogle penge udbetalt til at dække nogle omkostninger, og så for europaparlamentarikerne. Sådan er det i al sin enkelthed, og det er det forslag, som et flertal afviser i dag, sådan som det ser ud i betænkningen, som den ligger nu.

Nu sagde Socialdemokratiets ordfører under behandlingen af den foregående sag, at Socialdemokratiet var villig til at skifte standpunkt, hvis der var fornuftige argumenter for det – sådan forstod jeg det. Det er der i denne her sag. Og derfor kan man stadig nå at betænke sig og stemme for forslaget, som er en opfordring til, at regeringen tager de initiativer, der skal til, for at denne her ligestilling finder sted.

Jeg har naturligvis set, at man i betækningsbidraget har skrevet, om vi nu må beskatte overskuddet, og man henviser til en skrivelse til Europa-Kommissionen om, hvorvidt Danmark må beskatte overskuddet. Tænk sig en gang, man spørger den Kommission, som nu er gået af på grund af korruptionsanklager, om Danmark må have lov til at skabe en ligestilling mellem danske europaparlamentarikere og danske medarbejdere i danske virksomheder! Det er jo ganske enkelt grotesk.

Det er jo ganske enkelt grotesk, at Europa-Kommissionen så i øvrigt ikke har besvaret

henvendelsen. Den sidder jo, den fungerer jo stadig væk, den Europa-Kommission, som man påstår er gået af. Og brevet er, så vidt jeg kan se, blevet afsendt fra Skatteministeriet – det kan skatteministeren selv svare på – i januar måned, men er ikke besvaret endnu. Og det er så det halmstrå, som man vil forsøge at bruge for at afvise forslaget.

Man kunne også spørge: Er der nogen af de partier, der afviser forslaget under henvisning til det, der forestiller sig, at der er en dansk europaparlamentariker, der vil gå til domstolene for at få underkendt en ligestilling mellem danske medarbejdere i danske virksomheder og så danske europaparlamentarikere? Jeg tror det ikke, og jeg tror, det bare er et forsøg på at finde en rigtig, rigtig dårlig undskyldning for ikke at støtte det her forslag, som nu er fremsat, og som kommer til afstemning i dag.

Jeg vil naturligvis ikke undlade også her at takke de partier, der til gengæld i betænkningen har givet udtryk for, at de støtter forslaget. Og jeg håber som sagt også på baggrund af den diskussion, som vi forhåbentlig får, og de forklaringer, der nu måtte komme, at der er partier, der vil besinde sig, og som på baggrund af det, der skete i Europa-Parlamentet i går, sander, at den eneste mulighed, der er for at få ændret de her forhold, er, at vi nu tager skeen i den anden hånd og sætter europaparlamentarikerne stolen for døren. Det er der kun Folketinget nu til at gøre; og derfor skal der stemmes grønt til B 55 i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har jeg lagt mærke til, at ministeren har bedt om ordet, og derfor vil jeg godt bede ministeren forklare, hvad man fra regeringens side har tænkt sig at gøre i den situation, som vi nu står i, hvor dette såkaldte Parlament har vedtaget, at det frynseorgie, der foregår, uhæmmet kan få lov til at fortsætte. Og det har Parlamentet åbenbart forestillet sig at de bare kan regne med at de kan træffe en beslutning om, og så må alle andre finde sig i det.

Det var jo sådan – det vil jeg bede ministeren bekræfte – at Danmark i Ministerrådet arbejdede for og fik gennemført, at der faktisk skulle være mulighed for en national beskatning af en del af indkomsten. Så vidt jeg har forstået den arrogance, som Parlamentet nu udviser, vil det efter Parlamentets beslutning ikke kunne lade sig gøre.

Nu ved jeg ikke, om det er korrekt forstået; men vi står faktisk i den situation, at Parlamentet med sin beslutning har umuliggjort enhver form for fornuftig indsats, medmindre man nu her fra Folketingets side – det er jeg fuldstændig enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i – tager skeen i den anden hånd.

Derfor vil jeg også gerne spørge ordførerne for de partier, der agter at stemme imod det her forslag, om man ikke må betragte den situation, som er opstået, som en helt ny situation, hvor vi bliver nødt til at sætte os ned og drøfte, hvad vi gør med dette Parlament, for noget må der jo gøres.

Derfor vil jeg godt spørge: Hvis man nu står i den situation, at man skal have lidt tid til at tænke i den her sag, fordi der er opstået en ny situation, så kunne vi jo eventuelt anmode om at få afbrudt andenbehandlingen og få forslaget sendt tilbage i udvalget med henblik på at finde ud af en fremgangsmåde over for Parlamentet, som vi så måske kunne blive enige om. Jeg ved ikke, om det nytter noget, men jeg vil stille det spørgsmål, om det kunne være en fremgangsmåde.

Det ville blive opfattet af Parlamentet som en sejr for den linje, de fører, hvis et flertal her i Folketinget lige om lidt stemmer det her forslag ned. Det vil af Parlamentet, desværre med rette, blive opfattet sådan, at det danske Folketing dermed også har godkendt og blåstemplet de beslutninger, som man traf i Parlamentet i for-gårs. Og det ville være et katastrofalt signal at sende ud til offentligheden og til Parlamentet.

Så derfor, i det mindste vil jeg høre, om der ikke kunne være en vilje til, at vi gik ind og tog en ny udvalgsbehandling og så fandt ud af en fremgangsmåde, som eventuelt kunne benyttes i den nye situation, som vi står i.

Frank Dahlgard (KF):

Jeg skal bare meddele, at jeg ikke kan følge min gruppe i denne sag. Jeg synes, at det beslutningsforslag, B 55, der ligger, er rigtigt, og jeg vil stemme for det.

Frode Sørensen (S):

Det er naturligvis socialdemokratisk holdning, at frynsegoder skal beskattes. Men i den aktuelle sag her mener vi ikke, der er lovhjæmmel til, at vi kan beskatte disse frynsegoder, og derfor er Socialdemokratiets indstilling fortsat, at vi må stemme nej til forslaget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, at det er fantastisk at opleve den forskelsbehandling, som Socialdemokratiet udviser, når det drejer sig om at være nidkær over for den almindelige danske skatteyder og komme efter den almindelige danske skatteyder og så komme efter europaparlamentarikernes frynsegoder.

Det, den socialdemokratiske ordfører netop har henvist til, er jo en dom ved EF-Domstolen i 1981 – i 1981! En dom, der i øvrigt fastslår, at hvis der er tale om, at der er skjult løn i udbetalingen af frynsegoder, så kan man rent faktisk beskatte nationalt. Det er det, dommen fastslår. Men som udgangspunkt siger EF-Domstolen, at man må regne med, at de godtgørelser, der ydes, er i overensstemmelse med de faktiske udgifter, og derfor ender Domstolen med at fastslå, at så kan der ikke ske national beskatning. Men er der tale om en skjult lønudbetaling, så kan man netop, siger EF-Domstolens dom af 1981.

Må jeg spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvor lang tid skal der gå, før man i øvrigt igen vil prøve den sag og prøve, om den holder ved byretten? Det ville man gøre, hvis det var en almindelig dansk skatteyder.

Må jeg så også spørge den socialdemokratiske ordfører, om den socialdemokratiske ordfører og Socialdemokratiet i virkeligheden tror, at der er én dansk europaparlamentariker, som vil gå i retten med krav om ikke at blive beskattet på samme måde som alle mulige andre lønmodtagere i det her land.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu hævder den socialdemokratiske ordfører, at der ikke er lovhjæmmel. Det er et meget kompliceret spørgsmål.

Hr. Thulesen Dahl var inde på problemet om, hvorvidt man overhovedet kan forestille sig, at man vil kunne gribe ind over for en dansk lovgivning, om nogen vil gøre det osv.; men der ligger jo også spørgsmålet, om Parlamentet har en vetoret over for, at Ministerrådet fastsætter regler, der muliggør national beskatning. Hvis det er tilfældet, så står vi jo i en helt uhyrlig situation, hvor det er Parlamentet, der har overtaget lovgivningsmagten her i Danmark. Og det må vi altså have opklaret.

Derfor synes jeg, det er en meget overfladisk og usaglig måde at behandle sagerne på, hvis man fra Socialdemokratiets side, bare for at holde hånden over Parlamentet, bare for at holde hånden over det, der foregår i EU, vil feje det her ind under gulvtæppet og ikke undersøge, hvilke muligheder der er for at gøre noget fornuftigt i den her sag. Jeg synes ikke, det er sagligt og ordentligt lovgivningsarbejde, Socialdemokratiet er på vej ud i. Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål, om man vil være med til en seriøs udvalgsbehandling af det her.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at meget kan jo bero på en trossag, men det nytter altså ikke noget her. Der må vi altså overholde den lovgivning, som vi mener er den rigtige.

Med hensyn til spørgsmålet fra hr. Keld Albrechtsen om Parlamentets vetoret over for dansk beskatning synes jeg, det er helt udmærket at få undersøgt den side af sagen. Jeg kan ikke her svare på, om det er rigtigt eller forkert. Vi har bare en opfattelse af, at hvis vi stemmer for det her forslag, er vi ikke i tråd med lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil for det første gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om han er enig i, at der er en høj grad af fortolkning i den dom, der altså er 18 år gammel. For det andet vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvis man vil bearbejde det her seriøst og ikke bare sådan med en håndbevægelse afvise forslaget, er man så interesseret i at se, hvad Kommissionen overhovedet svarer på det brev, man har sendt til Kommissionen? Det er jo i hele tankegangen absurd, at man i øvrigt har spurgt nogle embedsmænd, om man må have lov til at beskatte danske europaparlamentarikere på lige fod med en dansk lønmodtager. Det er jo i hele tankegangen absurd, men det er det, Socialdemokratiet vil. Men i det mindste må jeg da spørge Socialdemokratiet: Vil man så være med på, at man afventer svaret fra den Kommission, som man har spurgt, før man afviser forslaget, hvilket man ellers lægger op til i dag?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, Socialdemokratiets holdning i den her sag er et udtryk for affmagt. Man har åbenbart bare tænkt sig at affinde sig med, at Parlamentet gør, som det passer det og bare fortsætter derudad. De spørgsmål, vi stiller, om man ikke vil være med til seriøst at prøve at undersøge, om vi kan finde en vej i den her sag, bliver efter min mening bare affærdiget. Jeg synes, det er en ubehagelig konklusion, vi kommer frem til, at man om lidt bare vil stemme det ned og se, om man kan få lukket det her, fordi man har et ubehageligt problem i forhold til europaparlamentsvalget den 10. juni. Det ønsker man så lidt opmærksomhed omkring som muligt, og derfor skal det her bare stemmes ned, og så skal der ikke være mere diskussion om det. Sådan tolker jeg den socialdemokratiske holdning, og det synes jeg er ubehageligt at se på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det sørgelige, når man hører på hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl, er, at de er flintrende, hamrende ligeglade med sandheden. Sandheden er, at forslaget her overhovedet ikke duer. Det løser ingen problemer. Det, der er behov for, er en statut, hvor man får rene linjer, hvor man får en løn og man så får betalt sine rejseudgifter.

Hr. Thulesen Dahl baserer hele sin argumentation bl.a. på ulovligheder. Det er ulovligt, det er i strid med Traktaten, hvis Ministerrådet dikterer Parlamentet noget. Det ved hr. Thulesen Dahl udmærket godt, og alligevel skal vi høre på de her løvsagtige påstande fra Folketingets talerstol.

Hr. Thulesen Dahl taler om, at den danske stats skatteydere skulle være utilfredse med, at man ikke skal betale skat af rejsegodtgørelse og diæter. Der er ingen danske skatteydere, der betaler skat af diæter og rejsegodtgørelser. Vil hr. Thulesen Dahl godt bekræfte det? Og vil hr. Thulesen Dahl i øvrigt ellers tage konsekvensen af sine egne ord og gå ud og sige til den danske skatteyder, at Dansk Folkeparti ønsker yderligere beskatning, hvis man får rejsegodtgørelse, eller hvis man får diæter, når man deltager i eksport? Jeg synes, argumentationen er ejendommelig.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl for en kort bemærkning, og derefter tror jeg, vi er nået frem til ministeren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne først beklage, at det er umuligt at få svar på enkelte spørgsmål hos Socialdemokratiet i den her sag, og at det åbenbart handler om, at man bare ønsker at pakke sagen væk. Der er ikke svaret, og jeg må håbe, at skatteministeren så eventuelt kommer tilbage og svarer, for jeg kunne forstå, at det virkede som en kompliceret sag.

Så vil jeg spørge fru Charlotte Antonsen, om hun kan bekræfte, at det rent faktisk fremgår af dommen fra 1981, som man henviser til som argument for, at det er ulovligt at beskatte de her frynsegoder, at i de tilfælde, hvor de faste godtgørelsesbeløb er urimelig høje og der i virkeligheden delvis er tale om et skjult vederlag og ikke en godtgørelse af reelle udgifter, har medlemslandene ret til at undergive et sådant vederlag national indkomstbeskatning.

Kan fru Charlotte Antonsen bekræfte, at det er en del af den dom fra 1981, man henviser til som argument for, at man ikke kan beskatte? Med de argumenter, som fru Charlotte Antonsens egen partiformand i medierne her til morgen har ytret om, at nu skal man virkelig til kamp mod frynsegoderne, burde det da være nemt at konkludere, at Venstre var med på det her forslag i stedet for at være imod det.

Jeg har meget svært ved at finde linjen hos Venstre, også i den her sag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hvis jeg må være ærlig over for hr. Thulesen Dahl, så er jeg flintrende ligeglad med en dom fra 1981 om, hvorvidt det er muligt at beskatte.

Det, der er situationen med Dansk Folkepartis forslag, er, at det ikke er nogen løsning på problemet. Jeg vil gerne spørge hr. Thulesen Dahl, om det vil være tilstrækkeligt for Dansk Folkeparti, at man får penge på mærkelig vis, bare man beskatter dem. Er det godt nok for hr. Thulesen Dahl? Det er ikke godt nok for mig. Jeg ønsker en statut, jeg ønsker rene linjer, og derfor er Dansk Folkepartis forslag fuldstændig ligegyldigt.

Det, vi håber i Venstre, er naturligvis, at Parlamentet og Coreper på de to dage, der er tilbage af samlingen, finder en løsning, at man la-

ver et kompromis, og at man følger Traktaten og gør det i samarbejde.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det forslag, som vi behandler, er ikke tilstrækkeligt for Dansk Folkeparti. Vi håber ligesom fru Charlotte Antonsen, at man kommer videre med en ordentlig reform, men det var jo det, vi så i går ikke sker. Og jeg vil godt sige til fru Charlotte Antonsen, at man i Venstre er mere end almindelig naiv, hvis man tror på, at man inden for de næste 5 år får lavet den reform, som er nødvendig. Hvis ikke det kan laves op til et parlamentsvalg, hvor vælgerne har pres på, hvornår i alverden skulle det så kunne laves? Jeg synes, det er mere end almindelig naivt, hvis afvisningen fra Venstre af det her forslag skyldes en tro på, at man inden for de næste 5 år får lavet den reform, som vi jo er enige om ville være det bedste.

Vi tror bare ikke på, at man tager sig sammen i Parlamentet eller får presset nok via Ministerrådet, og derfor er nogle andre instrumenter altså nødvendige, indtil det sker, så vi da i det mindste får en bedre situation end den, vi har i dag. Det troede jeg egentlig også var det, man havde som indstilling fra Venstre, men det er det desværre ikke.

Men jeg skal så bare afslutningsvis spørge fru Charlotte Antonsen: Hvis Kommissionen nu melder tilbage i morgen eller i overmorgen, hvis der kommer et brev som svar på det, man har sendt, og som Venstre sikkert også har været med til at sende til Europa-Kommissionen, om, hvorvidt vi må beskatte, og man får at vide, at det må vi godt, vil Venstre så være med til det alligevel? Eller er det afgørende, at man har taget den beslutning, at uanset hvilket svar man får på det brev, man har afsendt, så har man indtaget sin holdning på forhånd?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg synes jo først, man kan benytte lejligheden til at komplimentere forslagsstillerne med timingen. Den synes jeg man må sige er forholdsvis perfekt.

Men bortset fra det så er det egentlig en lidt underlig debat, synes jeg, vi lige har overværet, for som jeg har oplevet forløbet og dermed også kontakten mellem regering og Folketing i den her sag, så er det faktisk sjældent, at vi har oplevet en situation, hvor Folketinget i hele sin

bredde har været så enigt politisk om, hvad vi vil nå.

Der skulle være ordentligt gennemsigtige lønvilkår, der skulle ske en dansk beskatning, omkostningerne skulle dækkes efter regning, og vi skulle sikre os, at når pension m.v. kom til udbetaling, skulle der ske dansk beskatning.

Hr. Thulesen Dahl siger, at når forslaget først kommer frem nu – og det er normalt forslagsstillerne, der har initiativet dér – skyldes det usikkerhed om, hvad der skulle ske her. Man kan vel også sige det på den måde, at når vi læser beslutningsforslaget, som det er formuleret, så kunne der vel egentlig godt fra forslagsstillernes side være grund til at rose regeringen for en gangs skyld.

Det er vel en del af sandheden, at når vi ser på regeringens, udenrigsministerens og statsministerens indsats på det her område, har man jo faktisk leveret, lige så langt det overhovedet er gørligt, det, som man beder om fra forslagsstillernes side. Jeg tror ikke, det har været skjult for nogen, at den danske statsminister på topmøder og i forløbet frem til det forslag, man nåede frem til i Berlin, har investeret ret meget i at få nogle regler for vore europaparlamentariker, som kunne fjerne den fuldstændig uacceptable måde, det foregår på, og dermed også fjerne den som et forvirrende element, som nogle gerne vil bruge i en europaparlamentsvalgkamp.

Derfor når jeg hører hr. Thulesen Dahl og hr. Albrechtsen fra talerstolen i dag gøre det her til en politisk konflikt – på trods af at der er meget bred enighed, som er dokumenteret i Europa-udvalget og er dokumenteret i forløbet, men som man så kortslutter nede i Europa-Parlamentet i går og i forgårs med en helt anden beslutning end den, vi her i huset og i Folketinget har været enige om – så synes jeg, det er udtryk for, at man gerne vil føre en politisk diskussion på at beklukke modstandernes motiver, altså de politiske modstandere herhjemme.

Derfor synes jeg også, vi må sige til hinanden, at der er en ny situation efter i går. Vi var faktisk mange, der glædede os over og troede på, at der nu efter topmødet var udsigt til en gennemsigtig løsning med hensyn til lønningerne, en dansk beskatning, og også på omkostningssiden, hvor det fra dansk side var en betingelse, at det blev løst samtidig. Vi kan så konstatere, at det er der ikke umiddelbart udsigt til med de beslutninger, der blev truffet i Europa-Parlamentet i går.

Derfor står vi selvfølgelig stadig væk med det problem, vi stod med, da vi havde første behandling af denne her sag, og derfor er den diskussion, vi har nu, i hvert fald i forhold til regeringen, ikke, om vi i så fald ønsker at gå ind og beskatte. Det gør vi. Det, vi har en diskussion om, er, om vi har et juridisk grundlag at gøre det på.

Det arbejder vi videre med. Jeg har for nylig rettet fornyet henvendelse til Udenrigsministeriet for at rykke Kommissionen for et svar. Hvis det svar måtte blive negativt – det er desværre vurderingen hos mine jurister, at der er en stor risiko for det, for hvis ikke der var en stor risiko for det, var der fremsat lovforslag, eller vi kan sige, at så havde vi faktisk beskatningsretten efter gældende regler – jamen så må vi jo prøve at vurdere på ny.

Vi kan måske også få andre til at foretage juridiske vurderinger, men diskussionen i dag er ikke en diskussion, der først og fremmest er baseret på politiske uenigheder om det her. Den er først og fremmest baseret på, at nogle mener, at er vi indgået i et internationalt samarbejde med internationale forpligtelser, så følger vi de spilleregler, vi selv har tilsluttet os. Så går vi ikke ud, om jeg så må sige, terroristmæssigt – hverken som regering eller partier, der normalt står med den form for holdninger, altså det at vedstå forpligtelser, vi har påtaget os – og demonstrerer i Folketinget og vedtager en lov, vi ikke tror er i overensstemmelse med internationale forpligtelser. Det er diskussionen.

Derfor beder jeg meget indtrængende om, at vi tager debatten på det reelle grundlag, at vi ikke skaber uenigheder dér, hvor der faktisk er enighed – selv imellem partier, der oftest er uenige – men at vi i fællesskab lægger hovedet i blød for at finde løsningen på, hvordan vi inden for lovlige rammer og med respekt også af internationale forpligtelser kan nå et resultat. Det er jeg indstillet på at bidrage til på regeringens vegne med alt, hvad vi kan.

Dette bare for at vi ikke får forvirret, forpestet debatten ved at tillægge hinanden nogle holdninger, som vi ikke har.

Som jeg forstår den betænkning, der er afgivet, er det, jeg siger her, faktisk repræsentativt for alle de partier, som stemmer nej til det her beslutningsforslag, fordi man ikke mener, man har hjemmelen til at gå ind og beskatte. Alle partierne henviser til den henvendelse, som jeg har sendt til Kommissionen for at få en afkla-

ring af den fortolkning, der ligger i Kommissionen.

Så vil jeg ikke ind i juridiske spidsfindigheder om domme. Det har jeg jurister til. Men jeg kan sige til hr. Thulesen Dahl om den juridiske vurdering af den dom, som hr. Thulesen Dahl henviser til, og som er den, jeg også har nævnt i min henvendelse til Kommissionen, at hvis det var sådan, at den juridiske rådgivning, jeg har fået, ikke hidtil havde sagt, at man ikke mente, jeg havde adgangen, så ville det have været gennemført, og så ville beskatningen på det område, vi taler om her, allerede ske den dag i dag, i hvert fald så lang tid jeg var skatteminister.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren mente, at regeringen skulle have ros. Jeg vil sige, at det, regeringen har opnået i Ministerrådet, havde en uhyre høj pris og efter min mening en for høj pris, fordi man dér accepterede princippet om, at parlamentsmedlemmerne skulle have en euroløn, en fælles lønsats på tværs af nationalstaterne, og dermed gav køb på det punkt, og det var en alt for dyr indrømmelse til Parlamentet. Men lad den diskussion ligge. Den tilhører fortiden.

Nu siger ministeren så, at han gerne vil være med til, at vi i fællesskab lægger hovederne i blød.

Jamen det var jo det, som jeg opfordrede hr. Jacob Buksti og den socialdemokratiske ordfører, hr. Frode Sørensen, til: at vi skulle tage det her tilbage i udvalget og så i fællesskab lægge hovederne i blød for at finde en løsning.

Det siger ministeren så at Socialdemokratiet i virkeligheden gerne vil være med til, og det var faktisk det, jeg foreslog at vi skulle gøre. For jeg går da ud fra, at vi er enige om, at det ikke kan være rigtigt, at den her sag bare skal slutte med, at Parlamentet har afvist alle indgreb, og så stemmer Folketinget det forslag ned, der ligger her, og så kan det vare 5 år, før der sker noget igen.

Det går jeg ud fra at vi alle sammen er enige om, og derfor vil jeg godt spørge ministeren: Når han siger, at vi alle sammen skal sætte os ned og lægge hovederne i blød – og det er jeg fuldstændig enig i er det, vi skal gøre – hvad er det så for en konkret fremgangsmåde, regeringen har i tankerne? For hvis det ikke er, at vi går tilbage til udvalget og dér finder en løsning,

hvad er det så for en plan regeringen har? Det synes jeg man godt kunne løfte sløret for.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

SF støtter det her beslutningsforslag, fordi det er, hvad man kan kalde den næstbedste løsning, og dér har vi den opfattelse, at når en bedre løsning ikke kan realiseres, skal den ikke stå i vejen for den næstbedste løsning.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om regeringen ikke, hvis det nu viser sig, at man slet ikke kan komme nogen vegne med en fælles løsning eller noget i den retning, så vil se på en national løsning, hvor vi altså ordner det i Danmark. For vi siger: Hvis vi ikke kan få de andre lande med til noget, som er fornuftigt, kan vi da finde ud af noget i Danmark. Og i den forbindelse forstod jeg også, at ministeren ikke hæftede sig så meget ved dommen og de andre juridiske ting dér, altså at det ikke var det, der var ministerens argumentation.

Og da ministeren nu efterlyste nogle andre, der ville sige noget pænt om regeringens holdning til de her ting, vil jeg da godt sige, at vi synes altså, regeringen har gjort det rigtige med hensyn til at markere nogle synspunkter. Men der er bare det ved det, at hvis det så ikke kan lade sig gøre at trænge igennem, må man ligesom falde tilbage på en anden position, nemlig en mulig løsning og ikke nødvendigvis på grundlag af det her beslutningsforslag, som i dag bliver forkastet, men ved, at regeringen kommer med noget andet i næste samling, som altså kan gøre, at folk synes, det her er nogenlunde rimeligt og retfærdigt, for det er det jo ikke i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil i hvert fald gerne takke skatteministeren for nogle af de svar, han gav, og jeg vil sige til skatteministeren, at jeg tror, der er sket noget historisk i dag, for jeg tror faktisk, det er første gang, i hvert fald skatteyderne føler, at skatteministeren lader en tvivl komme nogle skatteydere til gode og ikke skattevæsenet. For skatteministeren må vel indrømme, at der er tvivl i henhold til det domsgrundlag, som skatteministeren henviser til.

Men i den juridiske rådgivning, som skatteministeren åbenbart har fået, og som skatteministeren henviser til, må skatteministeren jo også have fået et råd om, at der klart og tydeligt

står i dommen, at hvis der er tale om godtgørelsesbeløb, som er klart større end de reelle omkostninger, og som derfor gør, at man varigt og stabilt har et overskud, som man kan putte ned i lommen, så har nationalstaterne mulighed for at beskutte det overskud.

Det står klokkerent i dommen, og derfor vil jeg spørge skatteministeren: Når der står dét, og når flere parlamentarikere, også fra andre EU-lande, netop siger, at de overskud, som de har på de forskellige frynsegoder, betragter de som en del af deres løn, og derfor er de modstandere af, at man laver det om, er det så ikke et klart bevis på, at der er mulighed for beskatning herhjemme?

Og jeg siger det her og spørger om det her i en god mening for at finde ud af, om der reelt er en politisk uenighed eller ikke er en politisk uenighed, for jeg er bange for, at der i virkeligheden ligger en større uenighed i det, end skatteministeren giver udtryk for.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg håber meget, at det her kan være mine sidste bemærkninger i debatten i denne omgang.

Først til hr. Keld Albrechtsen, der siger, at han mener, at man ved at acceptere fællesløn- nen betalte en høj pris:

Dér kan jeg sige, at parlamentarikerne fra Tyskland og Italien i Europa-Parlamentet er helt enige med ham. Så dér har han stærke forbundsfæller blandt dem, der stemte nej til den løsning i går. Men det, der lå i den løsning, var, at vi for det første fik åbne lønninger og en national beskatning, og for det andet sikrede, at omkostningerne blev dækket ifølge de konkrete udgifter.

Så man må sige, at hvis dét var en dårlig løsning for Enhedslisten og hr. Albrechtsen, er der i hvert fald ikke megen reel søgning efter at finde nogle ordentlige løsninger, men det kan måske være, fordi det er en bedre sag at trille rundt med i en valgkamp, og det er så det.

Til spørgsmålet, om sagen så skal tilbage til udvalget: Jamen jeg skal da ikke blande mig i, hvad Folketinget eller udvalget måtte gøre – eller forslagsstilleren for den sags skyld – men jeg vil godt sige, at jeg har meget svært ved at se, at en tur tilbage i udvalget med det forslag her løser noget som helst. Det kan jeg ikke se.

Dermed er jeg så fremme ved det, hr. Aage Frandsen var inde på at sige, og dér er jeg glad

for de positive bemærkninger om regeringens måde at håndtere det her problem på i forsøget på at finde den gode løsning. Og derfor kan jeg sige, at hr. Aage Frandsens melding om, at det her så er den næstbedste løsning, er jeg på sin vis langt hen ad vejen enig med hr. Aage Frandsen i. Problemet er bare, at hvis den næstbedste løsning er i strid med den jura og de internationale forpligtelser, som vi skal agere efter, så har vi lidt af et problem, og det er også mit problem.

Derfor er det, som hr. Aage Frandsen kalder den næstbedste løsning, ud fra den viden, jeg har i dag, ikke mulig, og derfor bliver den næstbedste løsning lidt illusorisk.

Jeg har såmænd ledt efter en national løsning, men problemet er jo, at man skal have et grundlag at gøre det på, og når man sidder som minister, skal der altså være et juridisk grundlag at gøre det på. Og jeg kan sige, at hvis vi selv kunne skaffe os det juridiske grundlag, skulle villigheden fra min side ikke mangle, men det skal jo også være i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, vi har påtaget os.

Så sagde hr. Aage Frandsen, at jeg ikke havde hæftet mig så meget ved dommen, men det er nu forkert, for den er jo en meget vigtig del af fortolkningen af vore muligheder.

Men når hr. Thulesen Dahl lidt polemisk siger, at det er første gang, skatteministeren har ladet en tvivl komme skatteyderne til gode, må jeg bare sige til hr. Thulesen Dahl, at hvis jeg i andre sager gjorde dét i forhold til den juridiske rådgivning, jeg får, som hr. Thulesen Dahl forlanger af mig i denne her sag, ville hr. Thulesen Dahl omgående stille sig i spidsen for et forsøg på at samle et flertal for at vælte mig som skatteminister. Og han ville sådan set gøre det med rette, for hvis en minister begår magtmisbrug ved bevidst at administrere i uoverensstemmelse med de gældende regler og den juridiske rådgivning, han får, så er han ifølge ministeransvarlighedsloven ikke længere værdig til at være minister.

Derfor er det krav, som hr. Thulesen Dahl med flere stiller til mig med det her lovforslag, et forsøg på at pålægge mig og regeringen at gøre noget, som man i alle andre situationer ville fyre en minister og en regering på.

Det synes jeg bare er en overvejelse værd i den videre debat om sagen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, skatteministeren siger, er simpelt hen forkert, for det, vi beder om, er, at man konkret vurderer, om der er tale om, at man får de her varige overskud, som derfor skal til beskatning efter dommen fra 1981, og den vurdering foretager man jo ikke i dag. I dag antager man bare, at man overhovedet ikke har mulighed for at beskatte, og det er altså forkert efter dommen.

Derfor anfægter jeg det juridiske grundlag, som skatteministeren baserer sin argumentation på, men han henviser jo bare til jurister, og dem kan vi jo ikke diskutere med her. Her kan vi kun diskutere med skatteministeren.

Men jeg må selvfølgelig anerkende, at skatteministeren har sagt, at hvis der kommer et positivt svar fra Kommissionen, vil man overveje sagen igen. Men man vil altså overlade det til embedsmændene i EU at finde ud af, om vi må beskatte europaparlamentarikerne, og det synes jeg i sig selv er en forunderlig situation, men jeg synes da, det virker som en åbning.

Og skatteministeren har jo også sagt, at man her på det seneste via Udenrigsministeriet har rykket Kommissionen for et svar, og derfor regner man med at få et svar. Og på den baggrund synes jeg faktisk, at vi i Folketinget bliver nødt til at følge denne sag ekstra tæt i de kommende uger.

På den baggrund og på baggrund af det, skatteministeren har sagt nu her, må jeg bede om, at sagen returneres til fornyet udvalgsbehandling, så vi får en ny mulighed for i udvalget at stille de spørgsmål om det her emne, som skatteministeren har svaret på, og får mulighed for at få de svar fra Kommissionen, som så kan danne baggrund for den egentlige behandling og den endelige andenbehandling her i Folketingssalen.

Jeg skal derfor bede om at få sagen returneret til udvalget.

Formanden:

Der er nu af ordføreren for forslagsstillerne stillet forslag om, at forhandlingen afbrydes, og at forslaget til folketingsbeslutning går tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg skal så spørge, om der er nogen, der har noget at indvende herimod, og hvis der er det, skal jeg åbne for en debat om forslaget, og den sker efter reglerne om korte bemærkninger.

Er der nogen, der har noget at indvende imod, at forslaget går tilbage til udvalget? (Op-

hold). Det er der ikke. Jeg skønner hermed, at Tinget har tiltrådt det stillede forslag, og forslaget til folketingsbeslutning går herefter tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og andre love. (Justering af ansættelsesfrister m.v. og fælleskommunal administration).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/3 99. Første behandling 23/3 99. Betænkning 28/4 99. Ændringsforslag nr. 4 og 5 af 5/5 99 uden for betænkningen af skatteministeren (Ole Stavad)).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af skatteministeren (Ole Stavad).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Det fremgår af betænkningen, at SF vil redegøre for sin stilling til de ændringsforslag, der er stillet af CD, ved andenbehandlingen, og det vil jeg så gøre her:

De to ændringsforslag fra CD vedrører noget principielt med hensyn til skattemyndighedernes muligheder for at få penge i kassen, på den ene side af hensyn til fællesskabet, om man vil, og på den anden side af hensyn til borgerens retssikkerhed.

Det første ændringsforslag, CD har stillet, og hvori man foreslår, at den bestemmelse fjernes, hvori der står, at »den centrale told- og skatteforvaltning har bestemt, at skatteansættelser af andre, der er foretaget under anvendelse af denne praksis, kan genoptages«, kan vi støtte. Og vi gør det vel vidende, at det kan risikere at betyde, at skattemyndighederne måske vil være mindre opmærksomme på, at de skal orientere